

KÄK

KÄK 3/64

Julkaisija	Turun Yliopiston Savo- Karjalainen Osakunta
Päätoimittaja	Liisa Salni
Toimitussihteeri	Marja Hiltunen
Toimittajat	Tuija-Riitta Siutila Kirsti Sovinen Lauri Hiltunen
Talous	Teuvo Lohikainen
Kansi	Raili Väätäinen
Toimitus	Hämeenkatu 3 a B 43 puh. 33 49 43

KÄK-lehti ilmestyy toivon mukaan neljä kertaa vuodessa.

KÄK-lehteen tarkoitetut kirjoitukset voi jättää lehden postilaatikkoon osakuntaan tai toimitukselle.

yhdistysten rynnistäessä eteenpäin ylioppilaselämässä. Myös lehden sisäinen olemus on päätetty uudistaa. Emme tavoittele mitään kulttuuripoliittista julkaisua, vaan yritämme saada aikaan sellaisen vanhan hyvän ajan osakuntalehden, jonka tekstiä ymmärtävät muutkin kuin kirjoittajat. Lehden levitys lukijoille täytyy myös käytännöllisistä syistä muuttaa. Halukkaat saavat ostaa irtonumeroita osakunnasta, siis tilaussysteemistä luovutaan ainakin toistaiseksi. Seniorijäsenet kärsivät - mikäli kärsivät - tästä eniten, mutta voihan sitä välillä kokeilla näinkin.

Toivomme runsasta mielenkiintoa KÄK-lehteä kohtaan ja vilkasta mielipiteiden vaihtoa sen palstoilla. Älkää kirjoittako KÄK:den, jos sen olemassaolo on teille yhdentekevää, mutta kirjoittakaa, jos vähänkin tekee mielenne lausua ajatuksia tai mielipiteitä jostakin asiasta. KÄK on joustava lehti, sillä sitä suurennetaan aina materiaalin runsauden mukaan.

Viime keväänä käytiin taas kerran kiivas-
ta keskustelua siitä, kannattaako KÄK-lehteä
julkaista ollenkaan, koska kukunta on häipy-
nyt melkein olemattomiin. Tällaista kysymystä
ei pidä esittää, sillä osakunta saa aina ai-
kaan julkaisun, jos todella sitä haluaa, ai-
nekin Savo-Karjalainen Osakunta. Emme kai ole
sentään sen heikompia kuin edellisetskään su-
kapolvet.

Kysymys on lähinnä siitä, minkälaisena
KÄK-lehteä julkaistaan. Osakuntien avustuksia
on pienennetty tuntuvasti, mistä aiheutuu mm.
sellainen seikka, että Savo-Karjalainen Osa-
kunta, jonka äänenkannattaja KÄK on, ei myön-
nä minkäänlaista määrärahaa lehdelleen. Näin-
ollen olemme päättäneet siirtyä mahdollisimman
halpaan julkaisutapaan eli monistamiseen. Tie-
tysti tämä on määrättyssä mielessä taantumista,
varsinkin kun KÄK oli ensimmäinen tšekäläisis-
tä osakuntalehdistä, joka ilmestyi painettuna.
Mutta nyt ovat olosuhteet muuttuneet ammatti-

misenä olemisen ongelmasta - ja polttavam-
 paa ongelmaa ei olekaan. Nuori ihminen -
 ylioppilas on tämän keskustelun polttopis-
 teessä, vaikk'ei häntä siinä erikoisesti o-
 tetakaan esille. Hän on avainasemassa uutta,
 parempaa yhteiskuntaa luotaessa. Hänhän on
 vielä - ainakin osittain - alussa kuvatun
 noidankehän ulkopuolella. Ihanteellisuus
 kuuluu elimellisesti nuoren ihmisen elämän-
 uskoon. Mutta miten usein tuote nuoren ih-
 misen elämänuskoa ja ihanteellisuutta koe-
 tellaan liian ankarasti - niiden varustukset
 lyödään hajalle - ja "barbarian" voittokul-
 ku jatkuu. Tämän takaa primitiivinen itse-
 säilytysvaisto, reaktio "barbarian" haaste-
 seen. Ja niin syntyy vähitellen uusi totuus:
 tärkeintä on omien kyynärpäiden terävyys ja
 iskuvoima. Lainaan Arnkilia (ilkkuva ääni
 tilapäisen masennuksen hetkellä): "Kuvit-
 teletko joskus, että typeruus ja materia-
 lismi olisi maailmasta pestävissä pois? Mi-
 kä saa ihmisen uskomaan ihmiskunnan parem-
 paan tulevaisuuteen, mistä on peräisin tä-
 mä sinisilmäinen ja hullu ajatus?" Mutta
 edessä on ilmiselvästi katastrofi, maail-

menparantaja herää Arnkilissa ja vakuuttuu
 erusteluinensa tulevasta muutoksesta.

"Ihmiskunta on vasta kohoamassa eläimen
 tasolta ihmisen tasolle, itsenäisyyteen ja
 vapauteen. Herkimmät ja kypsyneimmät vasta
 saavat sen; he puhuvat ummessa oleville kor-
 ville ihmisten keskinäisestä rakkaudesta ja
 anteeksiantamuksesta, yhteisestä syyllisyy-
 destä ja yhteisestä vastuusta, hengen ylem-
 mydestä materiaan nähden. Barbaeriuuteen
 usko, että ihmiskunta sietää nähdä sydämettä-
 myyttä tekemättä sille mitään, enintään odot-
 taen reä'ästi, että se toistuu, oikeuttaa
 minullestani käyttämään tätä sanaa) ollessa
 näin vasta väistymässä ihmiskunnan tieltä,
 ja edellä kuvatun uuden elämisen tason olles-
 sa vasta hahmottumassa, on ihmiskunnalle kui-
 tenkin ilmoitettu jo kolmannesta tasosta, jor-
 ka on sen päämaalina: Jumalan tasosta, kai-
 ken takana olevasta, helposti peittyvästä ta-
 sosta, jolla ihminen toteaa elävänsä ei ih-
 mistä eikä lähimmäistään varten vaan etsiäk-
 seen ja toteuttaakseen Jumalan tahdon."---
 "On selvää, että tuo ei voi toteutua ihmis-

voimin eikä sitä meiltä odotetakaan. Voima tulee aivan muualta kunhan ensin käännämme niskämme materialismille. On muututtava etelijäksi, silloin muuttuu pian löytäjäksi."

Jostain syystä vasta aivan viime päivinä olen lukenut yllämainittua kirjaa; olisi antanut tulla luetuksi paljon aikaisemmin.

Alpo Hakulinen

%%%

Alpo Hakulinen toimii nyt toiste vuotta osakuntamme kuraattorina. Hän on syntynyt Mielavedellä 26.5.1929, päässyt ylioppilaaksi Kuopion Yhteiskoulusta 1948, valmistunut lääket. lisensiaatiksi 1955 ja lastentautien erikoislääkäriksi 1961. Osakunnan lisäksi kuuluu kuraattorin harrastuksiin TYKS:n lastenkliniikka. Aikaisemmin Alpo on ollut Helsingissä SavO:ssa aktiivisena jäsenenä ja teällä Savo-Karjalaisen kerhon pj:nä.

NONNE SCIS, PUER MEI, QUANTULO INGENIO
MUNDUS REGETUR?

(Akseli Oxenstierna)

ETHÖ TIEDÄ, POIKANI, MITEN VAHALLÄ ÄLYLLÄ
MAAILMAA HALLITAAAN?

Käsiteltäköön tämän lauseen lisäksi Osakuntamme hallitusta toiseltakin puolelta.

Osakuntamme isännän kunnianarvoisan paikan valloitti vast'ikään viime vuoden koko Yliopijätkunnan isäntä, turkulainen Heikki Kankanen. Asiantuntemusta hänellä siis on, varsinakin kun tiedetään hänen olevan lekitieteellisten kirjoissa ja vieläpä opiskelevan lakia. Tämä on aivan herhauttavaa esitellä Hessua maaläherrana. Enemmän neulan kantaan on yhdistää nimi vikkellään ja aina hyväntuuliseen Tiliin.

Osakunnan emännän virkaa hoitaa kuluvana toimikautena verkautelainen Helena Sovinen. Hanna opiskelee kieliä, ja paitsi humanistia hän on myös humsani, kuten osakunnan emännän paitsakin olle lempeine hymyineen ja pullakahveineen.

Pöytäkirjojen käsiala on nykyisin tumman pikku Joken. Jokke on Loimaalla asuva kieltenopiskelija Jouko Lehtonen. Kassa kainalossa kulkee sen sijaan vaalea pikku Kaapo. Rahastonhoitajamme on pitemmältä nimeltään Keuko Laine, kotoisin Hankasalmeelta, ja poikkeusta tekemättä hänkin on humanisti. Näihin voimiin olisi syytä luottaa; Jokke on kuuluisa tunnollisuudestaan, ja Kaekin lience kesän aikana hankkinut oppia dollarimaasta Amerikasta.

Hallituksen varsinaiset jäsenet ovat naispuolisesti Kuppi (Marjatta Kuparinen, Noorarkku), Kaija (Kaija Hänninen, Routelampi) ja Olli (Olli Mönkkönen, Suonenjoki). Paitsi asian hoitavana siviksena Kuppi muistetaan myös nauruvästä naurustaan teeilloissa, ja Kaija on hankkinut mainetta viime kesäpäivien järjestäjänä. Ollin puolesta puhukoon kaikkien tunnistavat ilmeet, kun hän käyttää puheensarvoja kokouksissa. -Hallituksen istunnoissa kuullaan myös piippua lupsutteleva Jori (Jorma Savolainen, Licksa). Hän on osakunnan uusi puotussihteeri, ja hoitaakin tehtävänsä erittäin hyvällä äidinkielellä; hän opiskelee

näet suomea.

Siinä osakuntamme hallitus tunkee kahdeksana kappaleena toimistohuoneen 24 kuutiometriin. Vaikka he vaikuttavat erittäin pätevilta, Jokke kynä korvan takana, Kake nuukan näköisenä, tytöt suffragetin ilmein ja muut miekkään järkevinä, huokaisee kuitenkin tavallinen äänestäjä helpotuksesta, kun toimistohuoneen oven taakse häviää myöskin kuraattorimme Alpon selkä.

%%%

-Tiedätkö, mikä on maailman puhtain vietti?

-???

-Vastapesty servietti.

%%%

SIISTI KIERTUE

Vaiherikkaiden valmisteluiden jälkeen saatiin viime keväänä aikaan opintoneuvontaretki Savoon ja Karjalaan.

Äitienpäivän iltana starttasi Iso-Jussi osakunnan edessä iskulausein koristellun vuokratubussin. Tottunein ottein ja sireeni ulvoen hän ohjasi auton kelirikkoiselle tielle kohti Pieksämäkeä. Muut matkamiehet olivat Raa, Jokke, Pate, Kössi ja Lassi. Pate soitteli kumppaa pitkin matkaa sikäli kuin kelirikkoisten tie sen salli, Jussi ja Raa harjoittelivat uutta ohjelmistoa ja välillä kajautettiin "Halki jään". Matkan aikana havaittiin Jussin vantevan lähes kaikki vastaan tulleet kiitotinjakuskit. Aamuyöllä ajaessamme pitkin viikostietä Jussi huolehti soittamalla autontorjuntasuostusten kohdalla siitä, että osakunta koskus saa uusia jäseniä Savosta. Välillä poikettiin yöbaariin kahville ja etsittiin Jussin iloksi levyt "Rakastan elämää" ja "Jos etti myöhästyy, se ajurin on syy..."

Ei lasti myöhästynyt, vaan ehdittiin käydä Pieksämäen, Varkauden, Kuopion, Iisalmen ja Joensuun oppikouluissa, joita kertyi yhteensä 11 kpl. Yhteensä 1100 koululaista pääsi nauttimaan Kössin, Paten ja Joken antamasta opintoneuvonnasta. Jussi, Raa ja Lassi kävivät kiertomassa osakunnan kuulumisia kaupunginjohtajille ja antamassa heille osakuntaneuhan. Parissa kaupungissa käytiin koko poppoon voimalla tervehtimässä kaupungin isää. Varkaudessa tehtiin excursio A.Ahlströmin paperitehtaan ja keskuskuorimoon.

Opintoneuvonnassa esiteltiin Yliopiston talja tiedekuntaa, TYY:tä ja osakuntaa. Koulun taholta toivottiin opintoneuvonnan tulevan tavaksi. Kaupunginjohtajat osoittivat kiinnostusta osakuntamme toimintaan ja alustavasti puuhuteltiin maakuntailtojen järjestämisestä. Iisalmen kaupunki lahjoitti osakunnalle pieksisviirinsä ja Kuopion kaupunki Kuopiota muistuttavaa kuvateoksen.

Kiertuealaiset viettelivät öitään tuttavien luona tai matkustajakodeissa. Eniten matkustajakoteja lankesi Kössin osalle, mm. m.k.

Rauha ja m.k. Rautatie.

Varkaudessa oli lehtoraattia tuuraamassa Malle, joka järjesti kotonaan matkamiehille sivallisen voileipäpöydän, ja Raan kotona Oulokummussa saatiin nauttia ylenmääräisestä kistityksestä kahteen otteeseen.

Koko ajan oli valtava kiire, niin kiire, että Iisalmessa Jussi joutui kesken tukan-
liikkuun lähtemään perturista kaupunginjohtajan vastaanotolle.

Kaiken kaikkiaan sujui viikon kestänyt kiertue hyvässä osakuntahengessä ja oli siistinen ja selväpiirteinen.

%%%

A gentleman (?) to a young beautiful lady
at a cocktail party:

-Would you like to have whisky and sofa?

-No thanks, I prefer gin and platonic.

%%%

PERHEUUTISIA

Ruuskasen Asko (ei Matti) on mennyt kesän aikana naimisiin.

Kuten myös Salmisen Soile ja Mönkkösen Elli.

Pantion Matti avioitui jo keväällä.

Kukkosen Eki meni kihloihin heti valmistuttuaan.

Rytmi Pois'in pyykkilauta ja rumpu perustivat oman rytmiryhmän.

Osakunta odottaa Hakuliselle kolmatta Miinalisen ja Jakulisen seuraksi.

Odotamme jännityksellä lisää uutisia perhepalstalle. Kesä se kyllä näyttää olevan siinä parasta naima-aikaa.

+++++

Pohjois-Esplaneadi Mannerheimintielle:
"Wulffin kulmassa tavataan."

%%%

OSSUUSKUNNAN

KESSYYSPIIVÄT

Ensteks mukavinta kesäpäivillä oli se, että lauantai-iltapäivällä päästiin saunomaan. Toiseks mukavinta, että vielä ihan myöhään lauantaina saunottiin. Kolmanneks, että sunnuntaina saunottiin silloin kun aamukaste oli vielä aistittavissa. Neljänneksi, että sunnuntaina saunottiin täydenkuun aikaan. Uida jakettiin Korpijärvessä vielä useemmin kuin saunottiin.

Jotakin ehkä muutakin niillä kesäpäivillä tapahtui. Tuikun osakuntanauha luovutettiin sauniin eloin Rautelammin kunnanjohtajalle ja kunnanjohtaja toimi hymyilevänä isäntänä museon savupirtin kahvikesteissä. Kirkonkylässä tuli parin, kolmen tunnin jälkeen työlle (eipäs kukaan poika asiasta valittanut) normeali hätä. Turha niissä meälaiskylässä on kovin monta tuntia kainostella tai yleistä mukavuuslaitosta etsiä. Pikkuhiljaa alkoi itsekutakin hermostuttaa, kun kuraattorin perhettä ei kuulunut. Linja-autokin oli

tilattu siirtämään osakuntalaisia kirkonkyläs-
tä Liimattalan leirimajalle, mutta kahta tyt-
tä lukuunottamatta jokainen sai solutettua
itsensä pikkuautoihin eikä liikennöitsijän
suuttumista estänyt mikään. Niin jäi sitten
Mikäläiselle yksi tervehdittävä vähemmän ko-
lipiikkokunnalla.

Ainakin Naku söi mansikoita Liimattelassa.
Ehkä niitä söi joku toinenkin, mutta Naku pyy-
si aina vain lisää. Seunan lämmitessä ilmestyi
marattorin perhe. Se vasta lystiä lisäsi, kun
kaksikin olivat Mikulinen ja Jakulinen. Tervees-
sa maalaisympäristössä parani Jakulisen vatsa-
ain. Tytöt tietysti ajettiin ensin seunaan:
"Kun ne ei kylve kauan." Kolme kertaa me vain
rapun kanssa uitiin. Naurunhohotusta ja vasto-
jen loisketta kuului epämääräisen pitkän aikaa
poikien saunoessa. Syystä tai toisesta tytöt
seunakahvia juodessaan katselivat poikien ui-
teenmenoa ja silloin sitten nähtiin vanha suo-
telaiskansallinen, mutta sinänsä hätkähdyttävä
vatsa-esu: etu-eli vastakini. Kokkolalla tie-
tysti. Settuipa kesäpäivien ajaksi rapuaika ja
Syttekisen silmät senkunvain tuikkivat pitkin

iltaa. Kuraattorin kesämökillä oli ollut vieraita ja mekin tiedettiin se sitten kun radiosta kuunneltiin. Tunnelmaan sopi takan reulla kuivuva Hennan lakki, joka oli ehtinyt tulla ensimmäisenä. Joku onneton paistoi tietysti makkaraa ja musikaaliset kyvyt ilmensivät itseään vinguttamalla harmoonia, jonka päilyn kuuluneen kunnan ensimmäisen alakansakoulun kalustoon. Ennen puoltayötä alkoi leikkiä. Ilmennettiin vaihdevuosia, rakastunutta kunnia ja vaiennutte säveltä muun muassa.

Sen jälkeen kun oli katsottu vähän yösijon suistettiin lentopallokenttä ja pelokin alkoi. Asiasta innostuneet lähtivät pelaamaan, loput saunaa lämmittämään. Vain pettuneet rupesivat nukkumaan. Olli teki loistavia näyttöjä sukkahousuissaan ja ykköskengissään. Keskellä oltiin kun Korpiniemen emännät menivät samulypsulle. Pakkohan kirkonkylässä oli aljää näyttäytymässä sunnuntaipäivänä, kun kirkolla on kirkko ja museo. Molemmissa käytiin katsomaan pinnareita ollut yhtään. Kovasti ihmetytti Savon valokuva osakuntalaisista, vaikka kaikki tiesivät sanomalehtien olevan sitäsunnuntai-iltoja. Keskeltä tuntui, että joku oli ollut kirkossa ja kirkonkylässä.

tätä. Käsittämättömältä tuntui, että jollakin olisi ollut raidallinen paite ja paperikassi kahdessa. Suurin osa taisi museokierroksen jälkeen olla niitä kiireisiä, jotka välittömästi lähtivät Liimattalaan.

Illalle piti olla lavatanssit: liukas lattia, värivelot ja magnetofoni soi erikoisen kappan. Ei sille mitään voinut, että viisi linja-autoa lähti viemään nuorisoa ympäri maakuntaa ja Taisto Tammi laulea vastustamattomasti vaerallisista huulista. Tupu ja Coma tanssivat 250 m²:n lavalla eikä kukaan ollut tinnimässä. Jos joku ei arvaa, mitä Liimattalassa tehtiin kun sinne palattiin, lukekoon nyt tekstiä alleviivaten, kunnes oivaltaa. Yllä jutut olivat sellaisia, joita ei kerrota eläikäisille, joten safety first.

Kello ei ollut vielä viittäkään aamulla, kun taksi tuli hakemaan viimeisiä osakuntalaisia. Ei ollut enää täysikuuta eikä kastepölyeroite nahnyt poimulehdillä, vaan satoi milusti vettä. Taksi lähti ja tunne oli haikea. Mutta tulipa aamupäivällä Pate Marineen Evansuuhun ja sanoi: "Kato, me ei maltettu vielä lähteä."

Kaija ja Tupu

UUDENUUTUKAISELLE
OPISKELIJALLE

Motto: Ei niin pientä luentosarjaa, ettei se osakuntahommia heittäisi.

Onnittelien. Olet valinnut oikein. Opiskelupaikkasi on Turku, Suomen vanhin yliopisto-keskuspunkt. Osakuntasi on vanhin Turun osakuntista: Turun Yliopiston Savo-Karjalainen Osakunta. Ikä ei tässä tapauksessa suinkaan ole turkkinä raihnaisuudesta eikä näivettyneisyydestä. "Vanhin" viittaa siihen, että näillä kunnallakin on perinteitä, jotka luovat turvallisuuden tunnetta. Ylioppilaselämän olennaisimpia piirteitä on sen nuorekkuus. Ainekkaiden uudistumisesta olet sinäkin pitänyt huolta osaltasi aloittamalla ekateemiset opintosi tänä syksynä.

Hyvä olet hyvänpäiväntuttu "ossuuskunnan" jäsen. Olet jo käynyt muutamassa teeillassa ja ainakin lukenut osakuntapalstan Turun Ylioppilislehdestä. Tästä lähempi ystävyys syntyykin melkein itsestään. Tulet pian huomaa-

maan, että osakunta on kuin toinen koti, täällä kuulet omaa murretta ja voit tavata tuttuja. Tänne on mukava tulla pistäytymään juoksunneilla, jos sattuu olemaan pitkä matka bokseille.

Osakuntaan tulevat useimmat maakuntiemme lehdet. Jos huomaat, että kotiseutusi lehti puuttuu joukosta, niin kyllä sihteerimme oitis pienestä vihjeestä sen tilaa. Töllötin ja höyryradio ovat käytettävissäsi kuin myös piriautomaatti, josta saat 50 pennin korvausta vastaan huurteenkylmää virvoitusjuomaa. Osakunta on auki klo 9-23. Huoneisto on käytännöllisistä syistä lukolla varustettu. Avaimen saat kahdella markalla, mikä sekin maksetaan takaisin palauttaessasi avaimen. Muistanet sammuttaa valot sekä sulkea ovet ja ikkunat jos saat olemaan viimeinen, joka illalla poistuu.

Virkailijoidemme puoleen voit kääntyä milloin saat heidät tapaamaan. Varmimmin tavoitat heidät toimistosta sen aukioloaikoina sekä teciilloista.

Osakunnan toiminta on monivivahteista. Ensisijalla on viihde, mutta kulttuurilla on oma

tärkeä osansa. Jokainen toinen tiistai järjestetään ns. teeilta, joka käsittää osakunnan virallisen kokouksen sekä ohjelmaa, laulua, kahvia, karkeloa. Kerran kuussa on erityinen "leuluilta"...Silloin tällöin on sunnuntaisin kahvikonsertteja tai maakunnallisia tilaisuuksia, joihin saapuu vieraiksi kaupungin-tai kunnanisiä.

Urheilijat mittelevät voimiaan yleisurheilussa, suunnistuksessa, palloilussa ja uinnissa. Koko vuoden kilpailuissa eniten pisteitä saanut osakunta saa vuodeksi haltuunsa "Sammon maljan", kiertopalkinnon. Enää yhden vuoden voittoa puuttuu, etteikö tuo arvostettu malja olisi S-KO:n. Tietoja palloiluharjoituksista sekä uintikortteja, joilla pääsee ilmaiseksi uimahalliin, saat urheiluohjajilta. Föytätennistä voit pelata osakunnassa klo 18 saakka.

Oman lukunsa muodostaisivat osakunnan lehti "KAK", jota parhaillaan pitelet hyppysisasi sekä laaja Helsingin, Jyväskylän, Tampereen ja Tukholman veljesosekuntiin sekä lukuisiin muihin järjestöihin suuntautuva suhteitoiminta.

Kun osakunnan toiminta on näinkin laajaa, on selvää, ettei vain yksi tai muutamat ole siinä mukana. Laajat piirit ovat havainneet osakunnan ja toiminnan siinä erinomaiseksi rentoutumiskeinoksi ankeran opinkäynnin lomassa. Huvin lisäksi siinä saavutetaan nyky-yhteiskunnassamme välttämätöntä kokemusta järjestöelämässä ja opitaan sosiaalista suhtautumista kanssaihmiisiin.

Kaikki tämä on tarjolla juuri sinulle, uudenutukainen opiskelija. Jokaiselle pyritään järjestämään tilaisuus purkaa aktiviteettiaan ja tulla mukaan toimintaan.

Otapa vaari-toivoo beaaniohjus 1. kolmannen vuoden beaani 1. Rippe.

P.S. Olettekos kuulleet, kun eräänä iltaa nuori meni letotansseihin ja otti tilaisuudesta vaarin.

7/3/3/3/3

Eräs opiskeluun kuuluva piirre on se, että tenteissä joskus epäonnistutaan.

(Isto Ruoppila, Tehokas opiskelu)

SOTAVAKI

Upseerioppilas Jukka W heräsi eraanä aamuna ja katseli pöllämystyneenä ylävuoteen pohjalautoja. Aikansa pyöriskeltyään hänen mieleensä tuli miete eli aatos, että kyllä tästä vissiin on ylösikin noustava. Aamu oli tavallinen aivan epätevallisen upseerioppilaan sotilasuralla. Taivas oli niin harmaa, ettei sitä aivan harmaasta erottanut mikään, niin harmaa taivas oli. Ensimmäinen operaatio oli suuren tsereo eli stereofonisen strategian alalla systeemi nimeltä Punkka. Sen ups.oppilas Jukka W teki tavallisen vilkkaasti, sillä hänen luontainen elämänrytminsä oli sellainen, että aamuvenyttely otti tavallista enemmän aikaa ja siitä syystä hänen myös piti punkkansa nopeammin tekemän.

Turhaa kai näistä aamuorgioista on kertoa, sillä kuten kaikille lienee tunnettua, ei suomalaiseen asevelvollisuuslakiin sisälly kappaletta naisten asevelvollisuuksista, vaikka siellä on kokonainen momentti uhrattu or-

von oikeuksista kuolla nälkään eräissä tapauksissa. Tämä lienee yksi monista perussyistä olla ikävystyttämättä lehtemme naispuolisia lukijoita moisella tekstiilitaiteilulla ja tekevähän naisetkin samalla vuoteestaan esittelykelpoisen, vaikkakaan heille ei ole tuttuja ns. siviilikierteet, mutta kuten tuli jo mainittua, en puutu asiaan sen kummemmin. Jokaisista naista luultavasti kiehtovat kaikki herkullisten pikkupalojen teko-ohjeet. Joka-aamuinen murhenäytelmä on varuskuntakuppilassa samuteen nauttiminen. Sen perusosat ovat tee ja vanikka, joka on niin kovaa, että siinä katkoo heilkohermoisempi hampeansa, mutta jos sen (vanikan) eksyy kastelemaan teessä, tuleekin siitä yks kaks niin sitkeää, että siihen ei pysty enää kirveskään.

Päivittäin suorittavat oppilaat kaikenlaisia junailuja eli johtamistehtäviä. Kaikista junailuista mukavin on komppanian (joukko eli lauma, johon kuuluu kirjavia ihmisainesta n. 100-130 henkeä) järjestäminen ruokailuun. Kuten jo muinaiset kreikkalaiset sanoivat, ruokailu on palvelusta. Niin ei myöskään täällä

isienne maassa olla sen pahempia. Ruokalu on täälläkin yksi mieluisimmista kansalaisvelvollisuuksista.

Kun näin syönnin, juonnin ja muun palvelun merkeissä on kulunut yksi päivä kerralleen, tuleeikin aina ilta ja oma eli vapaa aika. Se kuluu tavallisesti lahjokkaan keskustelun merkeissä (vrt. naiset). Joskus harvoina ja valittuina päivinä viikossa on niin sanottu iltaloma, jolloin koko Ympyräkaupunki on täynnä harhailevia oppilaita, jotka huonauttelevat sotureista vähäosaisemmille tervetymisestä ja muista siviilissä niin, ah niin epäoleellisista seikoista.

Niin kuluu aika ja kun vihdoin viimein taasevaltamme armeija ulostaa meidät siviilimiehinä ja reservin upseereina, lienee ainoa oppi, joko on tarttunut päähämme: Cerlikon, Superlon, Konekon ja OHI ON.

Terinan väsäsi uo Jukka W

kun aamutarkka oli tasan 100

70% 50%

OKSALLA

RYTMI POIin kannattava voima, Haitari-Pate, vaikuttaa nykyisin kotipuolossaan, Joroisissa, rehtorina. Juuri ennen astumistaan luokkaan hän painaa bostonin ovenpieleen sammuksiin ja menee sisälle arvokkaana samalla kun luokasta kuuluu kuiskaus: "Olokee hilijoo, nyt se tulee." Koulussa on tiedossa perununnostolupa samaan aikaan kun ossuuskunta viettää seniori-juhlas.

Evi on Riihimäellä nuorempana tuntiopettajana ja pistäytyy silloin tällöin Turussekkin.

Vauhkos-Pena opettaa Raisiossa ja ajelee kaanotkaskootterillaan vaimo takapukilla.

Pentton Matti on muuttanut jonnekin kauas pois ja vaikuttaa, ettei hän enää oikein viihtyisi ossuuskunnassa, kun niin harvoin näkee.

Asko Kolniloikkaaja opettaa hänkin, Savonlinnassa nimittäin. Ruotsi-Suomi maottelussa hän hyppäsi perheen hyppynsä istuilleen.

Asser on siirtynyt toistaiseksi kotipuoleen hankin toimien siellä urheiluhjaajana.

Kokkolan Martti on hommissa Sunnuntaisallalla ja on lähettänyt osuuskunnalle seuraavan sisältöisen, Kantakrouvin servietille kirjoittamansa kirjeen:

Ruuskauduksen kotitalon keuhkolarissa

25.9 AD 1964

Sevo-Karjalainen Osuuskunta Rehtorinpellonpielessä

Toivoen osuuskuntaamme ilmaentuneen entistä enemmän kauniita likkalapsia tiedustellin koina on eikeet törpötellä piinee ynnä muite kaloripitoisia juomia kalakukkojen ja muitten senioreitten kera.

Odotellessani vastausta uteluihini eläkätte siivosti keräten voimia e.m. koitokseen.

Melkoperäisesti

Martti Kokkola

%%/%%/%%/%%

Tähän sopinee perään erään beaanitytön huokaus: "Olis kiva kun eike kuluis." (Haluaisin kuulla saman tytön huokauksen esim. viiden vuoden perästä. Toim.huom.)

ILLAN-JA AJANVIETTOJA JA
-VIETTELYKSIÄ

Kuten useimmat varmasti muistavatkin, oli osakuntamme toiminta erittäin vilkasta viime toimikaudella. Nyt ei kuitenkaan näytä yhtään sen huonommalta. Suunnitelmia on paljon, kunhan vain aikaa riittää. Ensin vähän siitä, mitä on jo tapahtunut:

Starttasimme tälle vuodelle keskiviikkona 3.9., jolloin oli tarkoitus pitää lauluilta, mutta pidettiin rupatteluhetki kahvikupin ääressä. Ensimmäinen teeilta oli 15.9. Alkumerkinnot annettiin osakunnassa 19.9. Silloin oli vilinä Mösön trion tahdissa. Beaneille järjestettiin tutustumisillanvietto 22.9. suurin piirtein improvisoidun ohjelman merkeissä. Sen kun kahvinjuonnilta ehdittiin, esiteltiin vanhoja ja uusia osakuntalaisia. Iso-Jussi ja Räs leuloivat ikivihreitä ja Puhakan Hessu saatiin houkuteltua parhaimmilleen. Vili taikoi osakuntalaisista esille lapsenmielen Täti Metican ja Ison vasaran avulla. Lopetettiin työhään. Osakunnan iskujoukko teki sienireisun ja mukana olleet vakuuttivat, että olipa

hauska reissu. Ja mitäkö seuraa?

Suunnitelmia on runsaanpuoleisesti ja ainakin kaksi tarkkaa päivämäärää on tiedossa. Seniorijuhlasa vietetään 21.11. ja Varkaus-Pieksämäki-iltaa 18.10. Urheiluohjaaja näyttää suunnittelevan saunareissua. Ne muuten olivat hauskoja viime vuonna. Muuta urheiluohjaajan alaan kuuluvaa on vielä jäljellä koripallo ja uinnit. Severin nimipäiväksi on vähän suunnitteilla naamiohuvit, mutta niiden järjestely riippuu vielä käytännön seikoista.

Osakunnassa toimii tänä vuonne ensi kerran pitkiin aikoihin ns. pienryhmät. Jokaiseen ryhmään valitaan ainakin yksi beani vanhojen partojen lisäksi. Tämän järjestelyn avulla kunkin komitean tehtäväksi jää pienempi osa toiminnasta kuin ennen. Jaa, niin. Kahvikonsertteja on tarkoitus järjestää edelleen.

Tutultehen tuo taitaa kuullostaa muuten paitsi pienryhmien kohdalla. Sopii vain toivoa, että osakunnan aktiviteetti kasvaa sen ansiosta.

Kirjuri

OLIPA KERRAN...

Olipa kerran S-KO:n hallituksen jäsen, joka ei istunut etupenkissä TV:tä katsottaessa.

Olipa kerran postimerkkiautomaatti, joka toimi.

Olipa kerran kunnassa nainen, joka ei...

Olipa kerran turkulainen kulttuuripersoonallisuus.

Olipa kerran S-KO:n vuosijuhla, johon ei tarvittu frakkia(leinattua).

Olipa kerran beaanipoika, joka ei sammunut kaljapullosta.

Olipa kerran Sammon malja.

POLTERABEND

Jätti poika yo-talon,
 muutti luokse vaimon jalon.
 Jotakin ehkä tietäisin
 olinhan minä sielläkin.

%%/%%/%%/%%

SavO:N TERVAHÖYRYRETKI S-KO:LAISTEN
SILIMIN

Kaikki alkoi siitä, kun Henna sai kuulla toinen toistaan keuhuvampia juttuja savolais-ten veljienme(sisartenme) jokakesäisistä höyryretkistä. Ja siitä, että Henna tarpeeksi puhuttuaan havaitsi omaavansa yhtä uteliaan ystävättären.

SavO:n tervahöyryretkillä on joka kesä ollut eri reitti. Tällä kertaa matka, järjestyksessä jo XIII (luku ei suinkaan ole onnettomuutta merkitsevä.), suuntautui Pohjois-Savon melko asumattonille vesille reittinä Tervo-Keitele-Pielavesi-Karttula.

Ihans sää ja lähemmä setapäinen pirteä seurakunta tekivät mieleemme onnellisen odottaviksi jo Suonenjoella, missä kunta tarjosi "vastinattoman aterian" alku-,keski-ja loppupaloinen. Ah niitä mansikoita. Ylensyönyt poppoo pakattiin sitten busseihin, jotka veivät meidät Tervoon odottamaan retken varsinaista alkua. Muutaman tunnin kuluttua saapuikin uljas aluksemme Ahti tummanpuhuvana ja

selmenlevyisenä, ja jo tässä vaiheessa tutustuttiin kippari Partascen ja hänen erikoisim-
paan laivamieheensä, kun yläkannelta lähtevä
röneä ääni manaili Jussia tulikivenkatkuiseen
sävyyn. Ierikka Partanen tosin oli kippari pa-
rasta laetua, vaikka Jussi katkeruuksissaan
myöhemmin toikin julki mielipiteensä, ettei
ilman häntä (Jussia) mistään olisi tullut mi-
tään. Ja tosi olikin, että jos miestä tarvit-
tiin, aina ensimmäiseksi kuului käreä "Jussi-i"

Ja niin sitten seurasi kolme laiskurin toi-
vopäivää: loikoilua tervaisilla kansilla, ui-
mataukoja, laulua (huom. S-KO voittaa kuitenkin
laulun homogeenisyydessä- SevO:n laulajista
huolimatta." ja ruumiin ravitsenista tuon
tuostekin. Emäntänä toimi aito sevolaisten
neesimäinen, jota herttaisenpää ja suurpiir-
teisempää ei ole nähtykään. Kannellakin kei-
tettiin kerran kesäkeittoa, mutta tavallisesti
kunnat tarjosivat varsinaisen lämpimän aterian
kone jatkuvasti oli hernekeitto ja höysteenä
vähän ruisleipä. Tämä seikka muuten vaikutti
siltä jokaisen aineenvaihduntaan, joten muis-

tammekin laivan yksityisimmän paikan tragedi-
en erinomaisesti - puuhellan virkaa nimittäin
toimitti entinen kurkkupönttö. Mutta eihän se
mitään, jos vain saattoi olla hengittämättä.

Seurueesta ei puuttunut kansainvälisiäkään
piirteitä. Siellä oli englantilainen Chris,
joka puhui "selevec savvoo", pari pirteää
ruotsalaistyttyötä, saksalaispoika, joka soitti
kitaraa ja nokkehuilua, ja jopa eestiläisiä-
kin. Tässä yhteydessä tulkoon mainituksi, et-
tä maailma on pieni, sillä kun Henne meni ky-
symään erästä tuttavansa toiselta näistä
eestiläisistä, tämä sattui olemaan juuri ky-
sytytyn tytön veli.

Ensimmäisenä iltana saatiin itse taivaan
järjestämä upea ilotulitus, ja kaatosateessa
saavuttiin Keiteleelle, jossa sähköjen kat-
keamisen vuoksi hernekeittoakin syötiin käsi-
kopelolla. Tunnin kestävässä lavatansseissa
velkolakit luulivat olevansa apinoita(naytte-
ly-). Yöt sai viettää joko laiven ns. struu-
nessa tai kunkin kunnan kansakoululla. Ne,
jotka halusivat nukkua, menivät koululle, mut-
te heitä ei ollut monta.

Sää kirkastui taas iloksemme ja seuraavana iltana Pielavedellä pantiin pystyyn lentopallomatsi, jonka jälkeen joukko hajaantui kylän yksityissaunoihin. Me pääsimme erään huvilan saunaan ja takkatulen ääreen makkaranpaistoon. Osa sakista oli kuulemma järjestäneet omatoimiset lavatanssit jossakin.

Kolmantena päivänä ilmestyi oikea Ahti kastamaan ensikertalaisia. Selkä ja hampaat harjattiin luudalla kovien puheiden säestämänä ja lopuksi "maanhajuiset" potkaistiin partaan yli järveen. Nyt pääsi Jussi mielihommaansa (kipparin sanojen mukaan) kun söpöjä civettäriä piti auttaa takaisin höyryyn.

Illalla oli Karttulassa pesäpalloilua ja SavO:n kesäjuhlat. Sitten joukko hajaantui kesäiseen luontoon, kunnes pikkutunneilla taas alkoi laivalta kuulua "vi vill ha mera Koskenkorva" ja viimeinen srtuumayö sai repäisevän epiloginsa.

Seuraava päivä näki väsyneet matkalaiset Karttulan kirkossa (sivumennen sanoen: kirkkoretket eivät mielestämme kuulu tuollaisten retkien loppuun), ja XIII tervahöyryretken

lopettajaiset vietettiin Kuopion linkkitor-
nissa. Evi ei niihin enää jaksanut osallis-
tua, mutta suhdetoimintaa jäi Henna tunnetul-
la taidollaan hoitamaan.

Loppujen lopuksi ei voi muuta sanoa kuin
että jos teillä on hiukan aikaa ja rahaa,
menkää ja nähkää itse ensi kesänä.

Evi

%%%

KOLMAS RUNO

Kilohaili ui kyljellään, datiivi
Herätyskello nojaa korttipakkaan ja hau-
kottelen
"Souvanna Phouma, Laosin puolueeton..."
Ula nurin,
 suolakurkkuja
Poikamies, mennyt mies.

%%%

KERRAN KUKUTTUA

Kuraattorska lastenjuhlien jälkeen joulukuussa 1963: "Meidän perheessämme on asiat sillä tavalla, että minä suoritan ne ajatustyöt, koska Alpolla on niin paljon tekemistä."

Civis I civis II:lle: osakunnan pikkujoulussa: "Älä polta kynttilääsi molemmista päistä."

Civis II: "Harvallapa sitä onkaan kynttilä molemmissa päissä."

Varsinaissuomalainen (arvattavasti kateellinen): "Joku savokarjalaisten vihollinen on kuollut heille Ifan."

Kesäpäivillä Reutalammilla Kokkolan tullessa saunasta pelkkä vasta vaatetuksenaan: "Kokkola luo uutta etukinimuotia."

TERVEISIÄ
TURUN KARJALAISILTA

Kulunut kesäkausi on ollut vilkasta toiminnan aikaa Turun Karjalaiset ry:lle. Karjalan Liiton juhlat ja henkiset kilpailut Lappeenrannassa kesäkuussa muodostivat kohokohdan. Siellä oltiin mukana suurella joukolla; paras menestys oli tanhuajilla, jotka voittivat sarjansa. Laulu on tavallisesti kuulunut seuran vahvimpiin lajeihin, mutta tällä kertaa olivat estyneinä sekä laulukuoro että Silja Mellanen, joka on esiintynyt osakunnassakin. Nuoriso- ja nuoriso-ohjaajaleirit kuuluivat myös ohjelmaan kesällä.

Tulevalle kaudelle näyttää myös ohjelmaa riittävän. Kerhot - niitä on Turun Karjalaisilla yli kymmenen erilaista - jatkavat toimintaansa suurella innolla. Aivan erikoisen toiminnan ansaitsee naistenkerho, joka hoitaa kaikkien tilaisuuksien ruokapuolen, tekee käsitöitä ja järjestää myyjäisiä. Näin saaduilla rahoilla kerho sitten kunnostaa tavaroita ja hankkii uutta tavaraa tarvittaessa.

Karjalaisten omassa talossa, joka sijaitsee Itäpellontiellä Naantalintien varrella, on suoritettu korjauksia ja uusia muutoksia on suunnitteilla. Uusi aravalainoitettu talo on jälleen nousenassa neljän jo olenassaolevan lisäksi.

Vuosijuhlaa vietettiin 25. lokakuuta. Tässä juhlassa oli puhumassa Karjalan Liiton toiminnanjohtaja, varatuomari Simo Härkönen. Ensi vuonna ovat sitten edessä 25-vuotisjuhlat.

Turun Karjalaiset toivovat kovasti yhteyttä Savo-Karjalaiseen Osakuntaan ja sitähan me osakuntalaisetkin toivomme. Pohjois-Karjalan kerho on tavallisesti pitänyt kontaktia yllä, mutta nyt kerho ei vähään aikaan ole toiminut, joten lienee syytä, että aloite tulee osakunnan taholta. Ja olenmehan aina eri tilaisuuksiin kutsuneet edustajia puolin ja toisin. Nyt on suunnitteilla yhteinen piirakkeilta tai vastaava Karjalaisten talolla.

Tulevana talvikautena voimmekin solmia yhteydet entistä tiiviimmäksi - harrastaa enemmän kanssakäyntiä kuin ennen. Eiköhän asiaa voisi järjestää sanalla tavalla kuin Turun

Savon Seuran kanssa eli valita osakunnasta yhdysjäsen tai -jäseniä, jotka ovat mukana Turun Karjalaisten toiminnassa?

LKS

%%/%%

KUULUMISIA
TURUN SAVON SEURASTA

Turun Savon Seura on perustettu Turussa asuvien savolaisten yhdyssiteeksi. Seuralla on ikää lähes 20 vuotta. Jäsenmäärä on tällä hetkellä n. 100, koostuen pääasiassa vanhemman polven savolaisista. Nuorten saaminen seuran toimintaan tuntuu olevan vaikeaa. Nuoret eivät ilmeisesti ole kiinnostuneita tällaisesta toiminnasta, tai sitten he eivät Turussa uskalla tunnustaa olevansa savolaisia, kuten eräs vanhempi jäsen tulkitsi asian. Seura toimii järjestämällä kokouksia

ja illanviettoja. Vuotuiset merkkitapahtumat ovat kalakukkoilta ja kevätjuhla. Näissä tilaisuuksissa on yleensä pääaiheena jonkin kotiseudun paikkakunnan esittelyä, tarinoita ja muistelmia paikkakunnan asukkaista ja tavoista. Erikoisesti kalakukkoillat ovat jääneet mukaneolleiden osakuntalaisten mieliin. Herkulliset kukot eivät koskaan ole loppuneet kesken, vaikka tavallisesti on yritetty urakkasyöntiäkin.

Turun Savon Seura ja osakuntamme ovat olleet jatkuvasti läheisessä kosketuksessa. Vierailuja tilaisuuksiin on tehty puolin ja toisin. Puolisentoista vuotta sitten Savon Seura kutsui johtokuntaansa kaksi jäsentä, osakunnastamme, jotka samalla toimivat yhdyshenkilöinä.

Viime keväänä seuran esimiehenä hyvin kauan ja ansiokkaasti toiminut sosiaalipäällikkö N. Salkoranta pyysi eron tehtävistään. Ero myönnettiin vastahakoisesti ja uudeksi esimieheksi valittiin yksimielisesti dipl. ins. A. Kuokkanen. Sihteerin tehtäviä hoitelee edelleen monivuotisella kokemuksella kom. kapteeni M. Auvinen.

AUTOPALSTA

Heitari-Patella edelleenkin Siperian mersu.

Hessu P. ajelee nykyisin punaisella Volvo Sportilla.

Vaukos-Penalla on skootteri. (vrt. ed. Toim.huon.)

Pedrolla Ford Taunus farmari. Siis kerran-kin mahtuu olutkoreja tarpeeksi kertakäyttöön.

Kokkolalla Simca Versailles. Ossuuskunnan seuraava auto on todennäköisesti Simca Versailles.

Iso-Jussi säästää edelleen uutta Cortinaansa.

Ossuuskunnan Ifa kuulema kulki kesällä ja rekisterikirjekin löytyi auton sivutaskusta. Ifaa ei ole vielä katsastettu, mutta Alpo lupasi lainata oman akkunsa ko. tilaisuutta varten.

"SITIKKA"

"2CV - kaunein, vanhin ja vauhdikkain", lu-
in jokin aika sitten erään Citroen 2CV:n taka-
ikkunasta. Niissä sanoissa on paljon perääkin,
vaikka aluksi naureskelinkin moiselle ajatuk-
selle.

Useimmat ranskalaiset pitävät 2CV:tä kaunii-
na ja yleensä hän ollaan sitä mieltä, että rans-
kalaisilla on hyvä maku. Vankelta ei "pikku-
sitikka" (1, "rätticoupe", "viistoneulakone"
jne, rakkaalle lapsellahan on monta nimeä)
vaikute ulkonaisesti, mutta vankka se on sii-
nä mielessä, että tavaraa saa lastata auton
lattiesta kattoon ja kuten kokemus on osoitta-
nut, kyllä 2CV kuljettaa ne varmasti perille.
- Ja tietääkö joku toista autoa, joka 12,5 he-
vosvoiman moottorilla (nykyisin jopa 17 hv.)
kulkee rauhaten keskiluokan auton sisätiloja
lukeinaan yli 85 km/t. Tämä vaikuttaa ehkä kehu-
miselta, mutta kukapa ei omaansa kehuisi.

Minun omani on v. 1960 syntynyt "rällirau-
ta" 2 CV - kuvitelkaa ääneeni ylpeyden vivah-

dus. Jos kirjoittaisin kaikki kokemukseni tästä "maailman ensteks persoonallisimmasta" kärrystä, voisi KÄK silloin käydä liian paksumaksi. Mutta tekaisempa pienen tiivistelmän.

Kaikille Sitikkaani ihailemaan halajaville vihjaisen, että tavallisimmin tämä uljas asfalttikiihtäjä seisoo B-talon parkkipeikalla, osakuntamme entisen isännän iloksi juuri hänen ikkunansa alla punaisen sveitsiläisen keverinse vieressä Volvojen ym. tuntemattomien automallien seassa. Auton tuntee siitä, että se on vuoroin harmaan-mustan-kirjava ja vuoroin sininen riippuen siitä, kuinka kauan sitten se on pesty ja että sen ääni on Ääni leolla Ä:llä, varsinkin mukulakivipäällysteillä kadulla. Illensuussa se hyrähtää joko helposti "het ens nykäyksellä" tai sitten n. 15 minuutin ahkeran veivaamisen jälkeen käyntiin (välimuotoa ei ole). keräten kerta toisensa jälkeen kaikki lähiasuntojen asukkaat ikkunoihinsa ja pysäyttäen kaikki pihalla ja lähikaduilla kulkijat, ottaa vähän pakkia ja kääntää hienostuneen "hymynsä" kohti Raisiota.

Yön se viettää hiekkapunkallaan kai unel-
moiden öljynvaihdoista, pyörälaakerien uusimi-
sestä, autotallista jne. Se odottaa muuten ko-
vasti katsastusta, sillä se tietää, että mi-
nun on korjattava sen kaikki vaivat ennenkuin
uskallan viedä sen katsastusjonoon. Päivätyön-
sä Sitikka suorittaa nurkumatta, mutta päästää
aina kansusserjan, jos joudumme mukuläkiville
ja joskus ärjäisee, kun sen mielestä ei ollut
vielä aiheellista panna kolmosta sisään. Juo-
poksi se ei ole vielä kehittynyt 90000 km:n
olmantaipaleensa varrella, vaan tyytyy aina
alle viisi litraan "ainetta" 100 km:n matkal-
la.

Tässä tuli muutamia harvoja sen monista
loistavista ominaisuuksista, mutta lopetetaan
kolumni, sehän voi joskus lukea tämän ja tul-
la itsenäiseksi. Tahtoisin kuitenkin vielä
lopuksi lisätä: "2 CV-persoonellisin, itsepäi-
tin ja käytännöllisin."

- "Onnellinen omistaja." -

%%%

URHEILUPALSTA

Tass on Yliopisto avannut ovensa ja osakuntalaiset rientävät terveyttä ja tarmoa uhkuvien mielin luentosaleihin niin kuin hyvien ja esimerkillisten opiskelijain tuleekin. Jokainen on päättänyt juuri tänä vuonna - nimen omaan juuri tänä vuonna- vain opiskella sitä utuisena mielessä väikkyvää valmistumista varten.

Älä tee sitä virhettä. Sinun tarmosi riittää korkeintaan kuukauden, jollet väliin käy reippailemassa ja hanki jonkinlaista tarmoketta reippeen urheilun merkeissä.

Viime vuonna kävimme harvalukuisen ylioppilaskunnan urheiluväen läsnäollessa luovuttamassa Sammonmaljan S-HO:n kaappiin täksi vuodeksi. Sen jälkeen osakuntamme lehtihuone on ollut silmännähtävästi vajaakalusteinen. Sen kuntopytyn rinnalta puuttuu jotain - kunnan kukkanen, se kulttuurin kukkanenhan ilmestyy yhä joka päivä lehtihuoneeseen.

Tänä vuonna olemmekin jo aloittaneet ko-

van taistelun Sammosta. Yleisurheilukilpailut, jalka- ja pesäpallosarjat ovat olleet ja menneet ja niiden suhteen on jo tehty mitä on voitu. Yleisurheilussa olimme kolmansia, jalkapallossa samoin, pesäpallossa toisia. Näin siis olemme menossa kärkeä kohden.

Sammon malja-kilpaan kuuluvat jäljellä olevina lajeina uinti, kori-, lento- ja jääpallo, hiihto sekä maastajuoksu. Lähinnä seuraavana lajina on maastajuoksun jälkeen uinti. Kaikki uinnin harrastajat; ottakaa yhteys urheiluojaajiin. Heiltä saatte vapaalippuja uimahalliin harjoittelemista varten.

Kori- ja lentopalloilijoita varten on urheiluhalli varattu perjantaisin klo 13.00 - 15.00. Kaikki luistelutaitoiset, tilatkaa luistimet nyt jo kotoa, sillä täällä on mahdollisuus jo nyt käydä jäällä ylioppilaskunnan harjoituksissa Kupittaaan kaukalossa lauantaisin klo 12.00 - 14.00.

Vaikk'ei meillä luultavasti ole osakunnassamme aktiiviurheilijoita niin paljon kuin varsinaissuomalaisilla ja satahämäläisillä, niin meillä on ollut paljon innokkaampi ja

taistelutahtoisempi mieli, jonka voimistumis-
ta ja jatkumista toivoo

muutama ns. urheilija.

%%/%%

SÄÄTIEDOITUKSIA

Osakunnan laulunjohtajalla Kössius Klaylla
seestyvää.

Ruuskahduksella epäselvää ja enemmän tai
vähemmän epävakasta. Lienee parasta kääntyä
osakunnan joko nykyisen tai viimevuotisen
emännän puoleen.

Vilillä pysyttelee lämpötila ennallaan ja
näyttää vakiintuvan.

%%/%%

Matti Kujala: "Mikäpä se poliisi olisi el-
lei se poliisi poliisi olisi."

KUNNIAJÄSENEMME professori A.R. Klossner täytti 25.9. 70 vuotta. Osakunnan puolesta kävivät päivänsankaria onnittelemassa kuraattori, emäntä ja sihteeri.

%%%

Olette kai jo lukeneet osakuntamme kunniajäsenen, yliopiston rehtorin, professori Tauno Nurmelan uusimman kirjan Vox humana?

%%%

Toivottavasti saamme seniorijuhlassa seurata kulinaarisen tiedekunnan kokousta. Kuten kaikki tietävätkin, tämän tiedekunnan perustajajäseniä on mm. osakuntamme kunniajäsen, akateemikko emeritus, professori Yrjö Väisälä.

%%%

Mieluinen vieras seniorijuhlassamme olisi myös osakuntamme neljäs kunniajäsen, yliopis-

ton kansleri, professor emeritus T.E. Olin.

%%/%%

YLEISÖN OSASTO

Avoin kirje antinisteille:

Pyydämme ystävällismielisesti huomauttaa, että vitsejä yms. lainatessa on korrektia ilmoittaa lähde. Ja kun lainaatte vitsejämme yms., on vaatimaton toivomuksemme, että kirjoittaisitte ne oikein. Siis: "Yö Altailla" = "Natten vid lavoirer".

Jatkuvaa yhteistyötä toivottaen

Joukko savokarjalaisia.

%%/%%

-Mistä erottaa tytön ja pojan?

-Tyttö tarjoaa kahvia päivällä, poika yöllä.

KUORSAAVA KILJUPULLO

Oli juuri sellainen yö, jolloin tekee mieli harrastaa pinta-anatomiaa ja nauttia rypäleitä sulosointujen kutkutellessa kuulohermoja, niin tarkoitan tietenkin puserrettuja ja pulloitettuja rypäleitä. Työntäessäni majan oven auki tiesin, että kaikki tuo odotti juuri minua. Tosin tiesin, että saisin rypäleiden sijasta tyytyä riisitiivisteisiin, mutta kylläkin kolmasti kirkastettuun, joka jo kirkastaa silnääkin. Asioiden siis piti lutviutua mukavasti sinä iltana. Vilkaisin vielä taakseni kirkkaan kuutamon valaisemalle jängälle ja painuin sisään tunturimajan hämyiseen eteiseen. Koetin liikkua varovaisesti, etten olisi ilmi-antanut itseäni sisälläolijoille tai kenties häirinnyt heitä. Sisältä ei tosiaankaan kuulunut mitään, mikä pani minut ajattelemaan, että kaverini oli syventyneenä seuraelämän hienouksiin. Ihmettelin vain, miten samanaikaisesti voi yksi mies tehdä sitä yhden tummaveriköörin (95-52-93) ja yhden blondiinin (n.98-54-95)

kanssa niin, että molemmat pysyivät aivan sa-
 nattomina. Avatessani hiljaa eteisestä tupaan
 johtavaa ovea, odotinkin näkeväni jotakin uut-
 ta. Totisesti en pettynytäkään odotuksissani.
 Olin varmaan tyhmän näköinen, minulle erittäin
 harvinaista muuten, kun seisoin kaverini tun-
 turinajan ovella ja katselin isäntääni ja kah-
 ta daamiamme. Sellaista seuraleikkiä en ollut
 koskaan nähnyt: isäntäni makasi suullaan oven
 edessä karhunaljalla kädet levällään ja, mi-
 kä ihmeellisintä, metallinen makkarekäristsys-
 tikku pystyssä lapaluidensa välissä, vastapäi-
 sellä seinällä olevien makuuhuoneiden ovien
 edessä taas makasivat tytöt niinikään suullaan
 karhunaljalla. Heistä ei näyttänyt tulevan
 ulos minkäänäköisiä makkarevartaita. Takana
 reunalla paloi pitkä hoikka kynttilä luoden
 huoneeseen aavemaisen tunnun. Pöydällä oli
 muutamia loppuun palaneita kynttilänjäännök-
 siä ja neljä puolityhjää lasia. Takassa oli
 tuli juuri sammumaisillaan, puita kyllä oli
 isännän nenän edessä lattialla. Nurkassa sei-
 soi arviolta sadan litran koripullo eikä sano-
 nut mitään. Astuin sisälle ja kurkistin keit-

tiöön puoliksi raollaan olevasta ovesta. Saa-
 toin heti ensi silmäyksellä havaita, että ty-
 töistämme oli kyllä muuhunkin kuin vain tosi-
 tarkoitukseen. Sapuskat odottivat selvästi mi-
 nua, mutta päätin kuitenkin jättää kulinaari-
 set nautinnot vähäksi aikaa ja syventyä isän-
 täni kunnalliseen seuraleikkiin. Menin uudes-
 taan ulos ja kiersin majan, mutta tuloksetta.
 Kirkaassa kuutanossa kylpevään jänkään saat-
 toi nähdä kilometrien päähän ja sitä paitsi
 olin juuri tullut sieltä. Olisin varmasti näh-
 nyt kissankin, joko olisi koettanut poistua
 majalta jänkää pitkin. Majan toisella puolel-
 la taas levittäytyi peilityyni järvi, jonka
 rauhaa eivät edes linnut rikkoneet. Mystillis-
 tä: talossa ei kukaan ollut edes tajuissaan
 ja kuitenkin oli takan reunalla ollut hoikka,
 juuri sytytetty kynttilä.

Menin uudelleen majaan, nyt vieläkin varo-
 varmin. Isäntäni oli sairastunut viimeisen
 kertansa - nakkaratikkuun. Tytöt sen sijaan
 olivat vielä hengissä, vaikka eivät tienneet-
 kään maailman menosta mitään. Molemmilla oli
 kuhuu otsassa ilmeisesti kaatumisen jäljiltä.

Olin usein toivonut hiljaa mielessäni tapaa-
vani näin harvapuheisia naisia, mutta nyt al-
koi hiljaisuus piinata minua. Heitin puita
tekan hiipuvalla hiillokselle, hain kaapista
itselleni lasillisen ja istuuduin nahalla
verhoiltuun laiskanlinnaan ihmettelemään hoi-
kan kynttilän lyhenemistä. Sadan litran kil-
jupullo vain hikkasi hiljaa korissaan.

jatkuu seuraavassa numerossa...

%%%

KÄK kiittää:

- Turun Lääketieteenkandidaattiseura
ry:tä, joka ystävällismielisesti on
asettanut monistuskoneensa lehtemme
käyttöön,
- runsasta avustajakuntaansa harras-
tuksesta ja mielenkiinnon osoitta-
misesta.

TURUN YLIOPISTON SAVO-KARJALAINEN
OSAKUNTA

Rehtorinpellontie 4 Turku 2.

Puh. 33 02 53

Inspehtori	prof. Päävo Voipio
Kuraattori	LL Alpo Hakulinen
Emäntä	Helena Sovinen
Isäntä	Heikki Kenkkunen
Sihteeri	Jouko Lehtonen
Tal.hoitaja	Keuko Laine
Hallituksen vars. jäsenet	
	Marjatta Kuparinen
	Kaija Hänninen
	Olli Mönkkönen
Beaanihjaaja	Risto Härkönen
Tiedoitussihteeri	Jorma Nevalainen
Toiminnanohjaaja	Juhani Viro
Urheiluohjaajat	Lassi Pakkanen
	Mauri Kaituri